

רבייט זינדני זכריה

104310

בן שושנה ושלום

נולד ב- 1925

התגייס לצה"ל ב- 1.4.1948

שרת בגדוד "גدعון" (13)

נפל ב- י"א כסלו תש"ט 7.12.1948

בהפגזה על משלט 112.

זכריה זיבדבי זכרייה

בן שושנה ושלום, נולד בשנת 1925 בעיר תידאן, תימן**בהתהותם שלוש נתיהם מאבו ועלת ארזה עם אמו ואחותו ביום 15.9.1935. היה נער שקט ומצניע—לכת. התענין בלימודים והיה חובב ספרות. תחילתו ישב ברחובות ואחר-כך בנתניה ופירנס את אמו האלמנה בעבודת ליטוש יהלומים. שאיפתו היה להשתלם בלימודים ולהיות מהנדס. כן פעל למען שיפור מצבו של הנער בשכונת התימנים נווה שלום. בימי שלטון הבריטים נעזר כחשור בעבודות נגרם והוא היה כלוא כশמונה חודשים בטלרון. מיד לאחר ששוחרר מהמעצר ה策רף לשורות ההגנה והיה פעיל בה.**

זכריה התגייס לצבא ביום 1.4.1948, בחטיבת גולני ושירמש כמפקד כיתה. השתתף בקרבות שונים בגליל התחתון ואף-על-פי שנפצע פעמיים הוסיף למלא את תפקידו. זמן קצר לפני מותו ירד עם החטיבה לנגב והשתתף במבצע אסף' לחיסול האיום המצרי להתקדם לבאר שבע. ביום ה' בכסלו תש"ט (8.12.1948), בשעת הפגזה מצרית באזר שיח'—נוראן, נפגע מרסיס פגז ונפל. נפטר בגבולות.

בני שכונתו הקימו לזכרו ספרייה על שמו.

ביום ט' באב תש"ט (11.8.1949) הועבר למנוחת-עולםם בבית-הקבורות הצבאי בנתניה.

הקרבות בהם השתתף זכריה

אין האזנה

- התקפה על שיירת מכוניות משא עבוריות ליד לוביה. שתי מכוניות הוצחו. כיתת והמיון מסכורה שחתה לעוררת תקפה אף היא ונתלה אחוריה בוא 24.2.48
- התגשווות בעיר התחתית בטבריה. חילופי היריות נמשכו יומיים. לאחר מכן הוכרה שיבתת-ישקן, אך המתייחות בעיר לא פגה. 10.3.48
- טנור שנסע מרגנינה לאפקים, נתף בצתם ע"י מוני הכפר. 2 מנוסעים המכוניות נהרגו. השלישי נמלט לדגניה. 11.3.48
- בלילה תקפו פלוגת פלמ"ח ומחלקה מבודו "ברק" את כפרנונה. ההתקפה נכשלה ואנשיינו נסוגו בחזרה. לכוחותינו הרוג אחד ו-8 פצועים. 14.3.48
- חבלנים ערבים פוצצו בלילה. את גשר ואדי-ישאורה, מדרום להר-תבור. מחצית-הגשר נזוקה מכוניות-משא שעברה אותה שעת תקפתה באש והונגן נפצע. המכונית המשיכה בדרך והגעה לבפרת-תבור. 15.3.48
- הוקם גדרו "גדעון" — הגדר המורחבי לעמ'חרוז ובית-ישאן.

אין האזנה

- כתה סייר מחברי בית-תקשת נפלה במארכ שוניה לה בגבעת-השכבה. 16.3.48
- שלוי ערבים-אוכרים חביבות מגדור "ברק" חשות לעוררת 19.3.48
- מחלקה מנפה "בנימין" (אלבון), שחינוי מארכ למושגים בקרבת נורית, הוחזקה עד בוקר ונסוגה לזרועים. 7 תושיגים 23.3.48
- מחלקה מגדור "ברק" נזקזה או שבעיריה מטה-קל לבן סונזה ייחיקת-טלטלה או גשר ואדי לבקעתו ביחסויה, במכלולו לבן סונזה ייחיקת-טלטלה או גשר ואדי רופדיה שבלביש מגדר-מרוא. 24.3.48
- כללוים ערביים הרסו בלילה את גשר ואדי-ישאורה לחולoston, שכוניות-משא שעקבותיו נזקקן או הושר החורס וותקפה ע"י טוונים גזעיים. שלא כמות ממשק גות נזרען.

אין האזנה

- חאהת ירי על פליזה העברית מצד לוביה וסירה העברית. 27.3.48
 - מל אפלולות אשר בוצעו באותה תקופה:
 - פיצוץ הנשרים ומעברי המים שבדרך המובילות אל מרכז היישובים העברים.
 - פיצוץ גשרי הרכבת בעמק המרכזית בתוכה מתנכלות הנוטעים העבריםanganii.
 - התקפות-הगמול על תחנת-הuler הולמית בין חיפה ובין גינן לנצרת.
 - כהזאה מהקליפות דומות שערכו העברים על התהווות העברית באותו הרכבת.
 - החרמת מכוניות-משא ערביות על מטעניהן.
- כל הפעולות הנולדות בוצעו, רבן לכלאן, ע"י אנשי גדור "דרור".**

הירידת אל הנגב (1 בדצמבר 1948)

בחדיש נובמבר 1948 לאחר מבצע "הרום" נפנזה החטיבה לשולב ארינו מחדש. הושם במחוזות תחלה מיוונש של גדור "דרור" וגדור "נורן" וקמתו של גדור חדש, גדור חסיטה חנומון ובו פלוגות של נ"ס, וחיל'נים ושיטוות. ס"כ החטיבה מנתה עתה רק שלושה גדודים, אך רמת'יתוויה, רמות'יאמיןו ורמת'אמצ'יח'להימה ועוצמתה תאש על, והחטיבה הפכה לכוח מנור וחזק בעל עוצמה צבאית מוגעת ואותה'יחידה מיוורת.

"בעצם ימי התארגנות וקמת הדוד החדש", כותב נחום גולן, "תגיעה תדיעה על חערת החטיבה לנגב... חודיעה על העברה לקצת האחר של ארץ... נרמלה לרגשות מעורבים... קשה היה להיפרד מאותו מרתב'תצפון שבו קמה החטיבה, לחῆמה את קרבותיה האכזריים ושחרורה אותן, ואשר לרבים מאנשייה היה האור הוה הבית..." המבצע הראשון בנגב, בו נטלו לוחמי גולי חלק, היה מבצע "אסף" (מי-5 עד 7 בדצמבר 1948). המציגים, שתכננו בעקבות מבצע "יואב" (אוקטובר 1948) התקפת'ינגד לחילוץ כוחותיהם בכיס פלוגה, יצרו טריין בין כוחות צה"ל בנגב המערבי בין בארי ווירם.

לוחמי גולי בדרך לנגב

גדוד גדרון במבצע "אסף"

**בדרכם למושלט 112
המושלט בו נפל זכריה**

פינוי פצועים

משלט 112 בו נפל זכרייה

ל משלט מפעליות (1949-1980)	
ט-15.1.00	תומסוקין 1
7.8.40	בגדאד 2
15-17.5.48	טנג'ן 3
ט-19.5.48	טנג'ן 4
20-21.5.48	טנג'ן 5
8.6.48	טנג'ן 6
ט-11.5.48	טנג'ן 7
22-23.11.48	טנג'ן 8
ט-10.5.49	טנג'ן 9
1958-1959	
ט-4.5.51	טנג'ן 10
(1958) 3	
ט-10.5.51	טנג'ן 11
1960-1967	
ט-10.11.50	טנג'ן 12
ט-17.5.50	טנג'ן 13
(1967) 1	
7.5.67	טנג'ן 14
ט-5.67	טנג'ן 15
ט-5.67	טנג'ן 16
ט-5.67	טנג'ן 17
1973-1987	
ט-10.7.70	טנג'ן 18
ט-12.8.70	טנג'ן 19
ט-18.11.70	טנג'ן 20
ט-17.8.71	טנג'ן 21
(1973) 2	
ט-10.10.73	טנג'ן 22
ט-10.73	טנג'ן 23
ט-10.73	טנג'ן 24
ט-12.10.73	טנג'ן 25
ט-10.11.73	טנג'ן 26
ט-12.10.73	טנג'ן 27
1982-1974	
ט-8.7.80	טנג'ן 28
7.8.74	טנג'ן 29
ט-6.7.76	טנג'ן 30
7-21.7.78	טנג'ן 31
7.7.79	טנג'ן 32
7.8.80	טנג'ן 33
ט. בע"ז סוליל (1982)	
ט-7.8.82	טנג'ן 34
(ט-11.8.82	טנג'ן 35
13.8.82	טנג'ן 36
17-18.8.82	טנג'ן 37
1.8.82	טנג'ן 38
1990-1982	
ט-1.8.85	טנג'ן 39
ט-5.8.85	טנג'ן 40

הספרדים

מדינת ישראל

הננו כוראים בצער עזוב כ'

זכרה זנדני זל

נכל ביעוד מלוי רפקידי ב...
ה' כסלו תשע"ט (7.12.46) עי אוריש גן
מושכת ישראל צבא הגנה לישראל
האומה העברית יראו תמוד את זכר
זכרה אשר נפל בהגנת המולדת
ובמערכה על חירותה ועצמותה.

ראש המושכל

מדינת ישראל

משרד הביטחון / המחלקה להגנתה הדרי

זואת לתשודה

כ' חיל צבא הגנה לישראל

ליזון לנכיה

ב-

תמי

שורה 6

מספר הקבר 9

ג. דקל
מנת' המחלקה

טב 9-19 ד. מ. 994

זכריה שלום זונדרמן

נולד ב-1890 לערך. היה גזע יהוד ב-
וחדר לומדי נגף. למד ב-טכניון פראטן עז
בפראטן נגף. למד ב-טכניון וטכניון גן
וב-1939 עלה לארץ עז אסף ואחותו
תליתת תכנורו בצעירותו למד רוחניות
ושחריר בערך. למד רוחניות בוגרנות
ולמד פילוסופיה יהודית. ב-1946 נתקיים

ל-הגענה" ואומן לפערות קרבנות. היה
בנם אסירי לטרון ב-1948. ב-1948 מלחמת
השחרור הדריך קבוצת יהיש' אל
ההגענה במקומות שונים בארץ כאזור
לאמו היה מסחר בקץ שהוא גזע
חכניותיו, היה בעל נספח צירוף, ט"ז
ככזיר. בחרף — בפקיעת לאחד שהו
שם צהיל המשיך מהשיפת גדרני ונפצע,
את הספר ואת השם והתענין בכל
הנסנים אליו לעוזה. היה נס שומר
מסורת ועם זאת אהב את הנוער והתי-
יכים. הוא ישיב בעמדת בקיובן נייר
בנגב ושם נפל בשעת מילוי תפקידו.
בדיוור האודיטוריום, לפני התניניות
החל ליטוט קודס מהנדסים והמלחינים
ראאל.

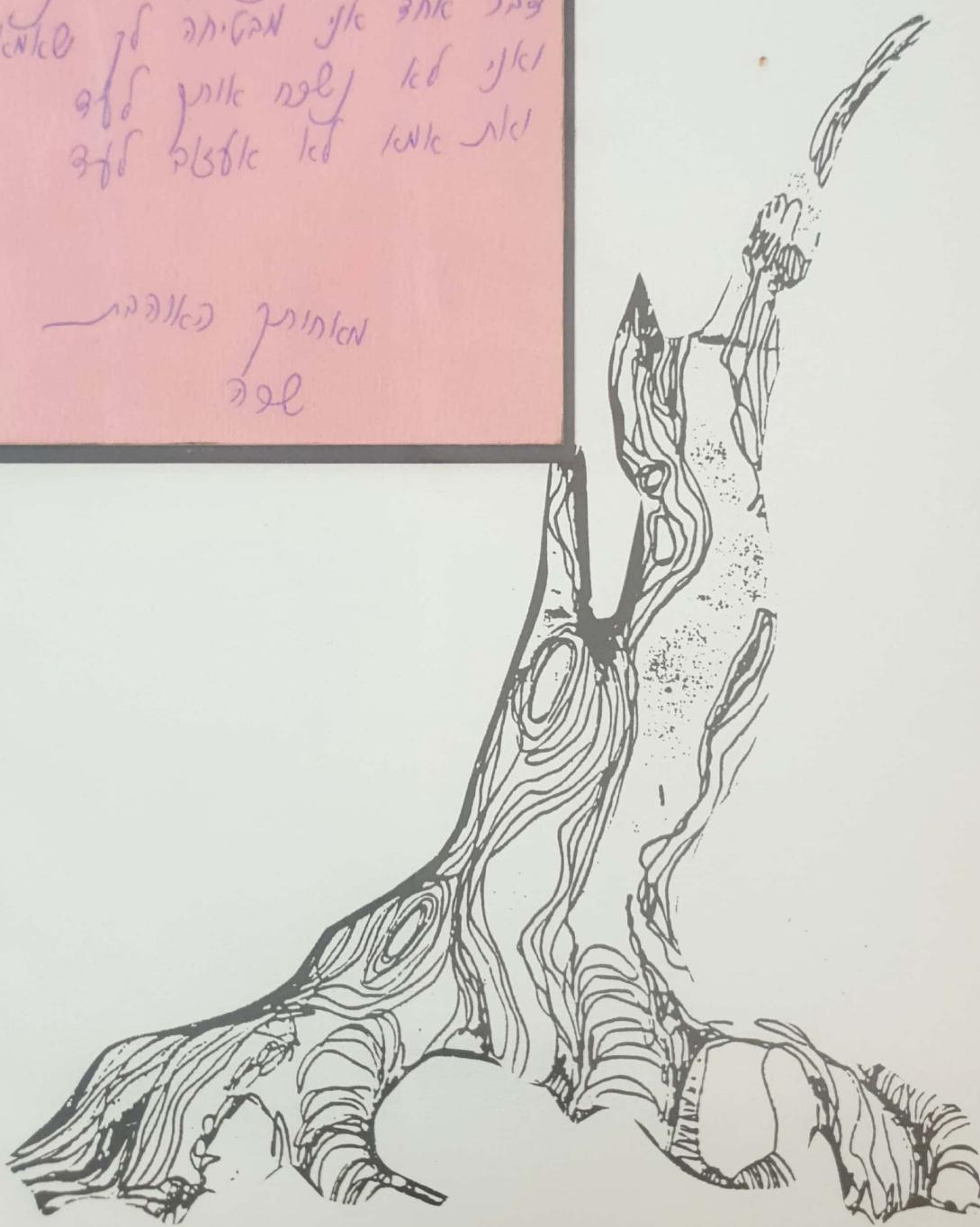
לצאת להשתלם בחויל. בן חשב לבנות
יזוריאל בקריאת

משפחה וחברים כותבים לזכרו

בנימין וינט זכרו
אליאן 32 גבעת ציון מילול
לעוזר כהן זכרו
יעקב אל קדרון
הנני נס עוזר זכרו מ.ג.
הנני נס כהן זכרו מילול
לעוזר כהן זכרו
יעקב אל קדרון זכרו
הנני נס עוזר זכרו
יעקב אל קדרון זכרו

נאותם זכרו
יעקב

זכריה שלום זונדרן
 ציון לחוזל-טפרד

זְרוּעַ אָנֵי יֹתֶר שָׁרוֹאָו אָתָה לְאִיוֹן זוֹ וְאוֹלוֹ
לְמִשְׁחוֹ יְוָתָר נְשָׁבָבָו אַיְנוֹ יְכֹלָה לְחַזְרָגָל לְמַחְיָה
שָׁהָ שָׁאַינְךָ כָּבָר בְּיַינוֹןָ כְּרָבִים חַיְילִים
הַאֲלָמָגִים וּמְפָקָדוּם נְתַת אֶת הַכְּלָבְלָהָתָה
שְׁחַרְרוּ זֹו בְּמַלְחָמָתִיקּוֹם, שֶׁל עַמְנוֹן, עַמְרוֹן
הַיִּתְיַת יְמַרְתָּ מְאַשֵּׂר חַיְיל וּמְפָקָד — בָּאת חַיָּת
לְיַיְיָ — לְמַרְוּחַ שְׁהַנְּגַגְתָּךְ בְּנִידָּןָ
מְגַלְתָּ תִּיןְסַטְמָרָךְ וְאַחֲרָה הַגָּעָתָה לְפָנָי,
אַתָּ אַבְנָךְ שְׁבָלָתְמָעָזְדָרָךְ וְלָה, חַמְרִי דְרָבָתָה
לְנָתָהָ שְׁלָתָהָ הַגָּעָתָה וְסַחַתָּהָתָה בְּנָוָתָה אֶת
בֵּיתָהָ לְךָ לְמַשְׁחָתָהָתָה, בָּאַיְן אֶבָּבָיָה —
לְאַבָּאָתָה לְכָל הַמְּשָׁבָחָה הַמְּסֻעָתָה שֶׁשְׁאָרָתָה
עוֹד בְּגַלְתָּתָה תִּימָן, וּבְשַׁגְעָתָי גַּם אָנֵי אַרְצָתָה
בְּמַחְיָצָתָה הַיִּתְמָהָרָה, חַנְכָתָ אָוֹתָי וּהְבָאתָ אָוֹתָי
עַד הַלּוֹם, מָה אָגְדָה וְמָה אָמָרָה: לֹא כָּכָל
בְּחַורי תִּמְןָה הַיִּתְהָ, בְּכָרָתָה אֶת הַסְּפָרָה וּסְפָרָתָה
מַעַלְמָלְשָׁחָקְרִיקְלָסָם, כֹּל שָׁעָה מַזְוָה וְחַפְשָׁה
מַפְרוֹתָךְ לְסֶפֶר הַקְּדָשָׁתָה וְגַם אָוֹתָי לְמֹדָתָה
שְׁתָקָן הִיָּתָה מַטְבָּעָר וּזְעוּרָתָה לְכָל אָדָם שְׁבִיקָשָׁ
אֵלָא בַּרְקָשָׁתָה עַדְעָתָה, בְּמַכְנּוֹתָה וְעַלְוָתָה בְּרָה
רְכָתָה, רַע הִיָּתָה לְבָל אִישׁ, גַּוְתָּה לְרִצְוֹתָה וְקַשְׁתָּה
לְכֹעָסָם.

וּבִימֵי זַעַם שְׁעַבְרוּ עַל הַיּוֹשֵׁב וּכְשָׁרוֹדָן
הַבְּרִיטִי הַתְּחִילָה בְּפָעֹלֹתִינְקָם, בִּיחּוֹדָה בֵּין
עָלוֹת הַמוֹרָחָה, נְאָסָרָת גַּם אֶתְתָּה. שְׁמָנָה חָדָר
שָׁם — רָצְפָּם בְּכָלָה הִיָּתָה, בְּגָאוֹן אַזְבָּשָׁקָת
הַתְּגִבָּרָת עַל הַסְּבָל וְהַהְשָׁלָלָה, יְבָשָׁהָתָה
לְשָׂוֹרוֹת הַשְּׁגָנָהָה נְכוֹנָתָה, דָּאָשָׁן הַיִּתְהָ בְּכָל
מְסֻומָּם פְּסָוכָן, לְקוֹרָם מְפָקָדוֹם יִזְאָת צָמָרָן
לְאָמָר שְׁלַבְצָרָא אָהָה יוֹאָצָא.

וְאַהֲרִיּוֹבָן בְּשָׂוֹרוֹת הַגָּבָה בְּתוֹךְ חִילָּוֹ
וּמְפָקָה, יְרוּעָה לֵי, חַבְרָן סִירָהָ שְׁעָרָ
וּתְחִיבָּה הִיָּתָה לְכָלָם — וְלֹכֶן אַהֲבוֹןָ
וּבְגָשָׁנוּ בְּפָעָם הַאֲחִרּוֹנָה כְּיֻמִּים לְפָנָי
שִׁיאָתָה לְגַבָּב, וּבְעַבְורָה כְּמָה יִמְתַּבְּעַנְיָנִי
הַבְּשָׂוֹתָה הַרְעָה שְׁנָפְלָתָה בֵּין הַרְאָזִינִיםָהָה.

עוֹד הַדָּרָךְ רַיְקָן וְמַחְכָּה לְךָ, הַסְּפָרָם בְּמַדָּי
קִיםְפָּם, וְהַרְדוּוּ נְצָבָה עַל שְׁלָחָנוּ וְמַחְכִּים יְיָ
וּשְׁחָה לְהַמְּמִין שֶׁלָּא תַּחֲזֹר לְכָל וְהַיּוֹתָה
אָמָר אַחֲרָךְ עַבְרוֹן סְבָל רָב וְאַנְיָ טָרָם דְּשָׁרָ
לְמַתְיָ עַפְתְּהַעַבְדָּה....

וּרְקָהַמְחָבָה שְׁלָמָעָן מְשָׁהָוּ נְשָׁבָב לְחַמָּת
וְנְפָלָתָה, מְעִזְוָדָת אַתָּנוּ וּמוֹסִיףָה עַזָּוּ לְשָׁאָת
אַבָּהָה וּבְשְׁבֵילָ בּוֹלָנוּ, כִּי לֹא רַק בְּתוֹרָה סָרוּ
נְפָלָ, אֲלָא אֶבָּא לְמַשְׁפָּחָה גְּדוֹלָה וּמְטוֹעָתָה
בִּישראל.

וְהַנְּגַנְיָ מְתַפְּלֵל לְהָיָה יְוָשֵׁב בְּמַרְוּמִים — תְּהִי
נְשַׁמְתָּן צְרוֹתָה בְּצָרָרָ הַחַיִּים.
בְּזִונְדָּן, הַחַיל יְחִיאָל מְטָרוֹד

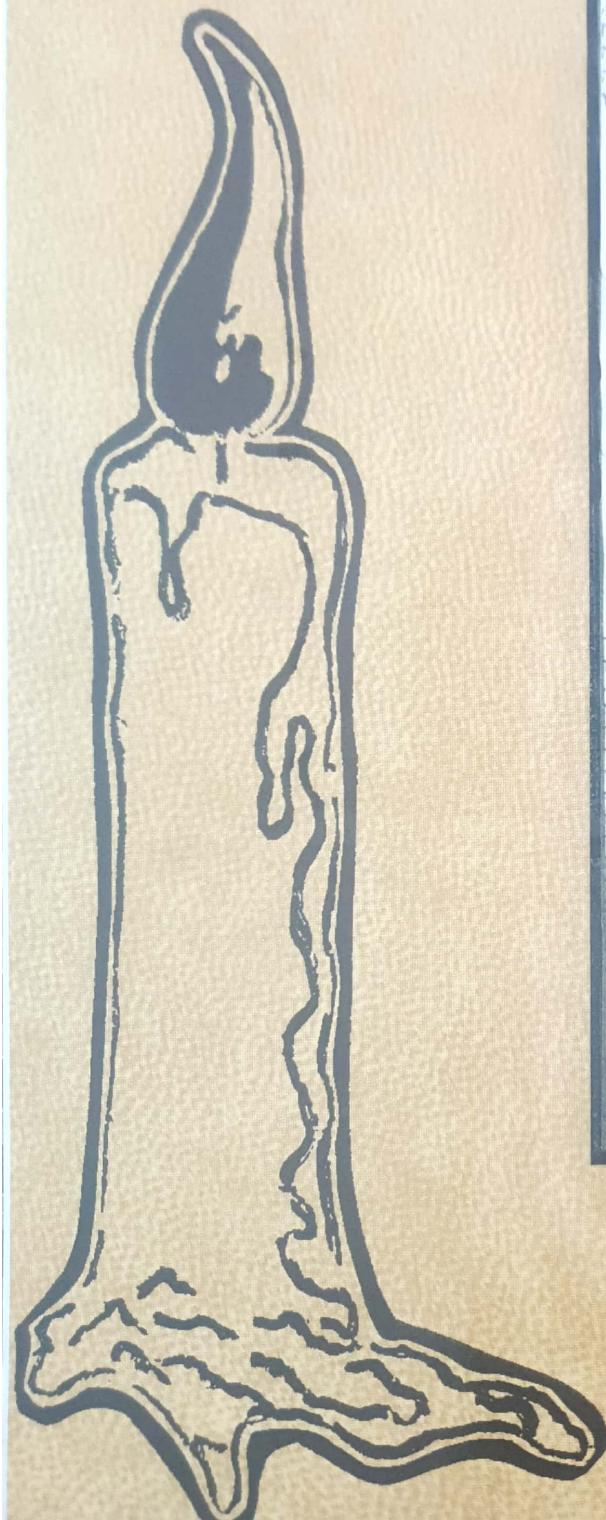
זיכרונות ז'נרגז

געגום פירחתו גוזץ נס דך וזה
זה פסובדי צנינה שהקristol את מיטטה
חיה תרנגולות ותאכזרות לעם הפלורו
אט. אשיקדושה בערתת גאלון לאטנו
ולדרצין, צפידם ומכוורות חביבתנו על
טוג לבא לא הבעל לתה פאצונוטו
אט עלי טו שפעל הרחתה, והצעינו בקר
בוחת גאנלי, והועבר לקורס של טו. ג.

לאחר חום ימי הקורס קבל חופש
הכתחה. בدواו החלה אפרה להציגו בשער
אלות וחווא. בורי להציגו. אמר להו
שהווא נמצאו בפקודם מטבחים והבטן
לה, כי בירור ניסים פסאר קבל חופש
לכמה ימים. בשובו ליוויו זהה וכורי
בין הראשונים שחרפו נפשם ועמדו

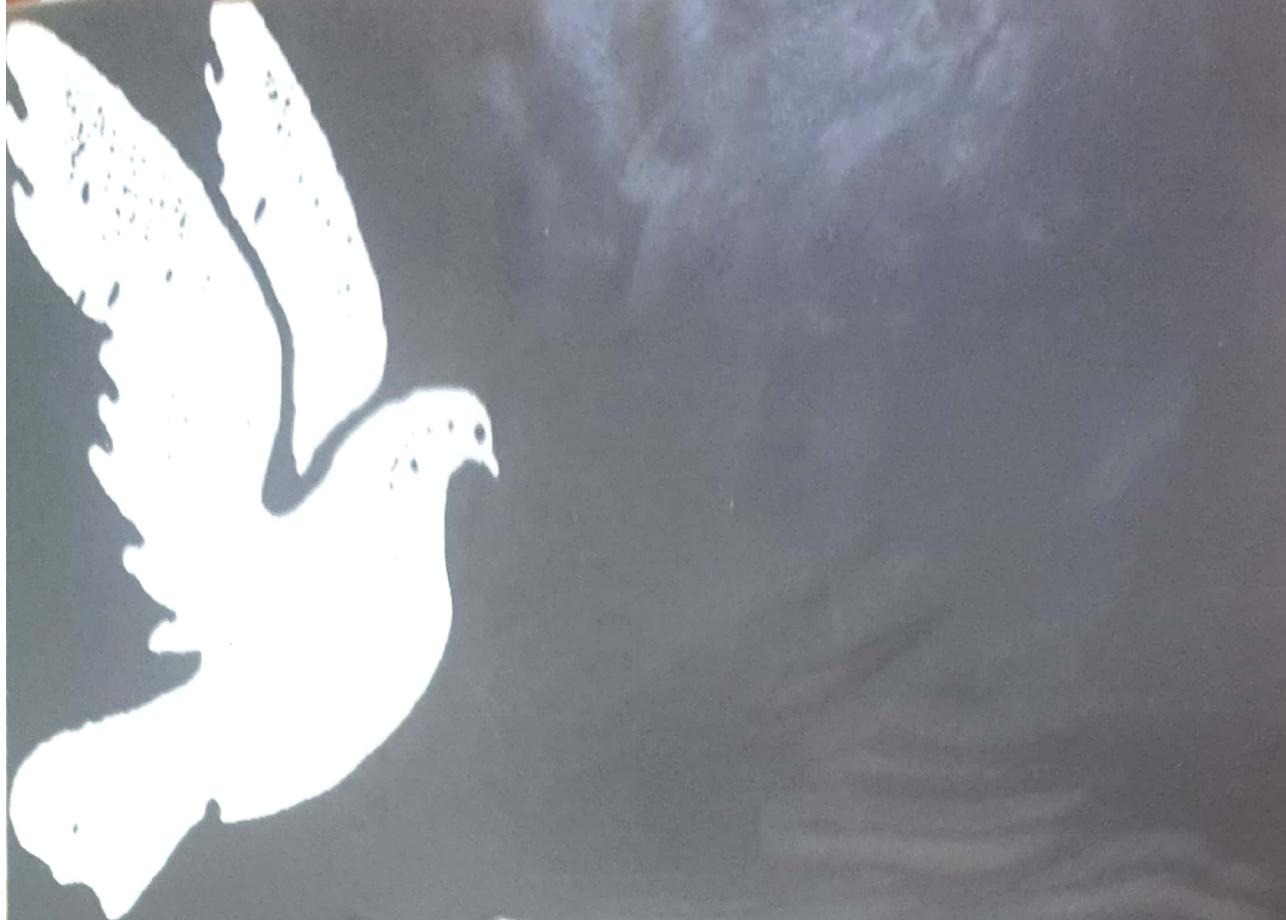

גבורה על אנוניות בהגנת הקיבוץ "ניר
רומי", ושם פילה פגנו אויב את לבבו
הרף. קשרו בסתרות התה זבירה זיל
ומוקיר מנהגי ישראל בכל לבו. או
מטב זמנו הקיש לארגון הנוער
שבשכנתו ולהריכה, ועל כן היה
היה לכרונו, כאב הלב וצורת על בחומו
בג רענן. מה יותר הגש האפקט
אותה, כשהאנו מסתכלים בתמונה
נדמה לנו כי הוא סמכבל בנו משמש
חותם כמונו על אורו מאמר שאנו
מחברים לשמו זיל... אונס רק וכמ
רונת ואמננות נשארו ממנה. בקרבת
יירידי ומכוורי יחתה וכדר לעה. ובמו
גנומת את אמו אהותה חשבלות? אל
יינחמו בהכדרה שלא לשוא נמל, שהק
ריב, והיו לשחרור עליינו ולעומתו
מדעתנו יחד עם שאור תלילינו פקרנו
שים. בכרי בקדורה סל את הדר
לחים ולחחות המוגה. תהית נשמת
אזורה בצרוכי החיים.
הנوعר בוגה-שלגון
שוברו לא ימוש מלבו

זכריה בן שלום מנהגיה,
עדת את שרה ואמא לדודות,
אתה הייתה האור למשפחה;
והיום אתה קבור באדמות;
אבל זיכרך נישא באהבה.
דע לך כי בלעדיך אין חדווה,
האם תמיד זוכרת וברכה
כמו כן שרה ושאר המשפחה;
עשית הרבה למדינה,
לכן אתה סמל המשפחה.
רובם הולכים בעקבותיך למדינה,
חיללים ופועלים בכבוד פרנסת.
תלאות רבות עברו על האם ושרה
מיום שנקטפת-עד הנה.
חסר אתה לנו, כולנו בשכונה
לדודים ולדודות,לחברים ולחברה.
יהי רצון שיתקיים כמו בתורה,
לקץ הימים תעמוד לתחיה
המבקים והאהבים אותך,
שרה ואמא ומפחמת זנדני האהובה;
МОKİR זכרך-אהרון נחום.

יהיו נא השורות הלו הקערות, בת שחוק נעצבת,
ולחבר ורעד ציון ומצבת
הרבבה אני רוצה לומר
על אח שנפל, ביד גורל כה מר
אני רוצה לעזוק. אליו, אל זה שבמרומים
מדיעע הנחת לו, ופניך אטומים ? !
בתרמילךacha נושא מטען של רחמים
אייכה הפקרת אותו התמים.
כמסודה של ענן עצמת עין
והוא לא הספיק לפרוח עדין
בздרון, אצניר אטומות ממשוע
והוא רק בקש לנדרול ולפרוח
סביב למדרורה לא נosisף עוד לשבת אותו
אבל הוא בינוינו צחוקו ועידודו
לא נניח לו ללכתח כרמלה
הוא לנצח איתנו ואנו איתו
הרעות הזה לא תימח לעולם.

